

KOLEDNICY MISYJNI 2009
„E BATA AKETE-NI KWE”
„Troszczymy się o wszystkie
dzieci świata”

W tym roku, kolednicy misyjni, zebraniymi ofiarami, wesprą kilka projektów, które związane są z pracą księży z naszej diecezji w Republice Konga, Republice Środkowoafrykańskiej, Brazylii projekty sióstr

misjonarek z Zambii oraz projekt papieski dla Pakistanu w ramach funduszu PDMD. Poniżej podane są opisy projektów, złożonych przez misjonarzy do Diecezjalnego Dzieła Misyjnego w Tarnowie, które kieruje całym przedsięwzięciem.

PROJEKT 1

Został złożony przez parafię św. Antoniego w Bimbo – Republika Środkowoafrykańska.

Ks. Bronisław Kowalik prosi o pomoc przy budowie domu katechetycznego w wiosce Bimon, to wielka wioska leżąca na trasie Bangui – Mbaiki. (35 km). Zamieszkuje ją ok. 3.600 osób. Katolicy stanowią ok. 1/3 jej mieszkańców, dokładnie jest ich 1.049. Obecnie rodząca się tutejsza „parafia” jest prowadzona przez pięciu katechistów, a wielką jej siłą jest piętnaście grup modlitewnych i stowarzyszeń kościelnych. Wielką radością i nadzieją tej wspólnoty są dzieci przygotowujące się do chrztu, katechumeni (ok. 150), dzieci już ochrzczone oraz bardzo liczna i aktywna młodzież. Dzieci zgromadzone są w dziecięcym stowarzyszeniu o nazwie Aita Kwe (Wszyscy jesteśmy braćmi) oraz w grupie liturgicznej (ministranci i dziewczynki tańczące w czasie nabożeństw) oraz w harcerstwie. Niestety, wspólnota dysponuje tylko małą kaplicą zbudowaną w latach osiemdziesiątych przez księży kombonianów. Dlatego też większość spotkań i modlitw jest organizowana pod gołym niebem, najczęściej w cieniu wielkich mangowców. W porze deszczowej te spotkania okupione są wielkim cierpieniem. Naszym pragnieniem jest przebudowa kaplicy i budowa domu katechetycznego - duszpasterskiego, aby tutejsi chrześcijanie, szczególnie dzieci znalazły godne miejsce na katechezę, na spotkania i na modlitwę. Z Papieskich Dzieł Misyjnych w Rzymie otrzymaliśmy 8.000 euro, miejscowa wspólnota zebrała 1.400 euro, ponadto już gromadzą kamienie, piasek, żwir, wypalają cegłę; większość prac budowlanych będzie wykonana przez nich samych. Wartość ich pracy i gromadzonych materiałów oceniamy na 5.800 euro.

PROJEKT 2

Ks. Sławomir Głodzik złożył projekt budowy domu katechetycznego w wiosce Ndangala w Republice Środkowoafrykańskiej.

Ndangala to największa wioska w naszej misji, leżąca na trasie Bangui – Mbaiki. (28 km.) Zamieszkuje ją ok. 7.000 osób. Kościół katolicki liczy tu prawie 3.000 wiernych. Pozostali to protestanci, apostoicy i neoapostoicy, inne sekty protestanckie, poganie (ok. 25%). Są też muzulmanie, nieliczni, ale bardzo aktywni – w ostatnich latach zbudowali naprzeciw kaplicy katolickiej meczet, jakby „konkurencją” dla chrześcijan. Mimo wszystko Kościół katolicki bardzo szybko się tu rozwija, bardzo wielu młodych i dorosłych prosi o chrzest, także wielu katolików z Bangui i innych miejsc osiedla się w Ndangala i włącza aktywnie w życie miejscowej wspólnoty. Aktualnie w tutejszym młodym Kościele aktywny udział ma rada parafialna, trzech katechistów, a wielką siłą tego Kościoła jest osiemnaście grup modlitewnych i stowarzyszeń kościelnych. Wielką nadzieją tej wspólnoty są dzieci przygotowujące się do chrztu, katechumeni (ok. 180), oraz dzieci już ochrzczone oraz bardzo liczna i aktywna młodzież. Wspólnota wierzących dysponuje tylko małą kaplicą zbudowaną w latach dziewięćdziesiątych przez księży tarnowskich i miejscową społeczność. Dlatego też większość spotkań i modlitw jest organizowana na dworze, najczęściej w cieniu wielkich mangowców. W porze deszczowej te spotkania okupione są wielkim wysiłkiem ze strony miejscowej ludności. Naszym pragnieniem jest przebudowa kaplicy i rozbudowa domu katechetycznego, aby tutejsi chrześcijanie, szczególnie dzieci, znalazły odpowiednie miejsce na katechezę, na spotkania i na modlitwę. Miejscowa wspólnota zebrała 1.700 euro, ponadto już gromadzą kamienie, piasek, żwir, wypalają cegłę; większość prac budowlanych będzie wykonana przez nich samych.

PROJEKT 3

Został złożony przez ks. Bronisława Kowalika, z prośbą o pomoc przy budowie domu duszpasterskiego w wiosce Ngbo w Republice Środkowej Afryki.

Ngbo to wioska położona nad rzeką Oubangui. (19 km od Bangui.) Jest to wspólnota 950 osób. Najliczniejszą grupą wyznaniową są katolicy w liczbie 298. Pozostali to protestanci, apostoicy i neoapostoicy, inne sekty pochodzenia protestanckiego i poganie. Pierwszą wspólnotę katolicką zorganizowali tu księża Marek Muszyński i Marek Mastalski. Obecnie w jej ramach istnieje grupa modlitewna i pięć stowarzyszeń apostoickich. Wielką radością i nadzieją są tu dzieci przygotowujące się do chrztu, dorośli katechumeni (38), oraz dzieci już ochrzczone oraz liczna i aktywna młodzież. Dzieci zgromadzone są w dziecięcym stowarzyszeniu o nazwie Aita Kwe oraz w harcerstwie. Wierni tutejsi modlą się i organizują katechezę, różne spotkania i przygotowują liturgię w małej kaplicy zbudowanej przez nich samych z gliny, bambusa i słomy. Naszym pragnieniem jest budowa małego centrum duszpasterskiego, aby tutejsi chrześcijanie, szczególnie dzieci, znaleźli godne miejsce na katechezę, na modlitwę czy na różne spotkania.

PROJEKT 4

Został złożony przez ks. Marka Dziedzica, rektora niższego seminarium duchownego diecezji Bouar w Yole – Republika Środkowoafrykańska.

Jest to prośba o przyznanie pomocy finansowej do wybudowania studni głębinowej przy seminarium. Istniejąca studnia jest dosyć oddalona od seminarium. Założona jest do niej pompa elektryczna, która poprzez uderzenia piorunów często się pali i wówczas nie ma wody w seminarium, podobnie, jeśli zepsuje się prądnica. Wybudowanie studni w pobliżu domu pozwoli, w razie awarii prądnicy czy pompy elektrycznej, ręcznie pompować wodę.

PROJEKT 5

Ks. Jerzy Bubutka złożył prośbę o pomoc finansową dla parafii pw. Matki Bożej Miłosierdzia w Baboua w diecezji Bouar – Republika Środkowoafrykańska w celu opłacenia szkoły i zakup pomocy szkolnych dla sierot i dzieci z biednych rodzin z parafii Baboua.

Wiele dzieci w parafii Baboua ma trudności ze zdobyciem podstawowego wykształcenia, ponieważ ich rodziców nie stać na opłacenie szkoły i zakup potrzebnych pomocy szkolnych. Większość rodzin utrzymuje się tylko z rolnictwa, które zabezpiecza jedynie podstawowe potrzeby bytowe rodziny. W parafii jest również wiele sierot, którymi zajmuje się ich najbliższa rodzina. Rodziny te wychowujące już własne dzieci, nie mają odpowiednich środków finansowych, aby posłać do szkoły te dzieci, które właściwie nie podejmują żadnej nauki. Chodzi o pomoc finansową dla tych dzieci. Tą pomocą będzie objęta grupa 60 dzieci, tak w centrum parafii, jak i w wioskach na terenie parafii. Dla jednego dziecka na opłacenie szkoły i zakup potrzebnych pomocy szkolnych na rok nauki potrzeba 10 euro.

PROJEKT 6

Złożony przez ks. Marka Mastalskiego z parafii Baboua w Republice Środkowoafrykańskiej.

Celem tego projektu jest zorganizowanie kursu edukacyjnego dla sierot w parafii Baboua dotkniętej jak cała Afryka problemem AIDS. Można spotkać wiele sierot, które borykają się z wieloma trudnościami, dzieci te są bardzo często źle traktowane nie tylko w rodzinach, ale i w społeczeństwie, dlatego też w parafii organizowany jest od roku popołudniowy kurs edukacyjny dla tych dzieci. Kurs odbywa się w godzinach od 15.00 – 18.00 w salach parafialnych i prowadzony jest przez specjalnie za to opłacanych nauczycieli. Po zajęciach zaś dzieci mogą spożyć posiłek. Warunkiem przyjęcia na kurs jest podjęcie przez dziecko nauki w państwowej szkole podstawowej. W tygodniowym rozkładzie zajęć, oprócz nauki znajdują się zajęcia praktyczne, sport i zabawy, savoir vivre oraz niewielkie sobotnie prace porządkowe. Dotychczas kurs ten organizowany był tylko w centrum Baboua. Widząc owoce tegoż kursu nasi księża pragną rozszerzyć go na dzieci zamieszkałe w dzielnicy Tongo, nieco oddalonej od centrum.

PROJEKT 7

Złożony przez dyrekcję szpitala w Bagandou w Republice Środkowoafrykańskiej.

Pani Elżbieta Wryk, dyrektor szpitala w Bagandou, prosi o pomoc w budowie oddziału pediatrii przy szpitalu. Po 10 miesiącach pracy od ponownego otwarcia szpitala w Bagandou okazuje się, iż 20 łóżek, jakimi obecnie dysponuje szpital jest niewystarczające na potrzeby chorych. Już wielokrotnie zdarzało się, że trzeba było wypisywać lżej chorych, aby móc przyjąć nowych, w cięższym stanie. Prawie połowa pacjentów hospitalizowanych to dzieci, które jak do tej pory, leżą na salach z dorosłymi. Wydaje się więc koniecznym wybudowanie pawilonu ściśle pediatrycznego z podziałem na sale dla dzieci chorych oraz dzieci niedożywionych, które powinny być regularnie karmione odpowiednio przygotowanym mlekiem choć przez kilka pierwszych tygodni terapii. Został opracowany plan budynku z dwoma dużymi

salami na 8 łóżek każda, które będą oddzielone od siebie dyżurką pielęgniarską oraz małym magazynem.

PROJEKT 8

Złożony przez dyrekcję szpitala w Bagandou na odbudowę i wyposażenie wioskowego ośrodka zdrowia w Bakota.

Na terenie parafii Bagandou znajdują się 4 małe ośrodki zdrowia: w Kenga, w Bakota, w Ndolobo w oraz w Moloukou. W trzech pierwszych wioskach zostały one zbudowane ok. 6 lat temu dzięki środkom, które zapewniła Caritas diecezji Mbaïki. Od tamtego czasu nie były remontowane, co doprowadziło do znacznego ich zniszczenia przez tutejszy bardzo wilgotny klimat oraz termity. Aktualny stan techniczny zwłaszcza jednego z nich w wiosce Bakota (krusząca się cegła niewypalana, zniszczone konstrukcje drewniane oraz termityery w pomieszczeniach) wskazuje tylko jedną możliwość – należy go zburzyć i wybudować na nowo. Według ustaleń Diecezjalnej Komisji Zdrowia parafia w Bagandou powinna zajmować się doglądaniem funkcjonowania tych ośrodków zdrowia. Podejmuje to zadanie przez regularne wizyty z animatorem Caritas parafialnej, pomoc w realizacji zamówień leków, a także przez formację, prowadzoną od maja 2009 r. w szpitalu dla pielęgniarzy, którzy będą pracować w tych ośrodkach. Miejscowa ludność ma przygotować piasek i kamienie, wypaloną cegłę oraz włączyć się w pracę. Projekt ma zapewnić cement i blachę, drobny sprzęt medyczny oraz środki opatrunkowe i czystościowe.

PROJEKT 9

Złożony przez dyrekcję szpitala w Bagandou w celu leczenia dzieci z ciężkim niedożywieniem.

W ramach pracy w szpitalu w Bagandou, można spotkać się z przypadkami ciężkiego niedożywienia wśród dzieci. Częstą przyczyną takiego stanu rzeczy jest zbyt szybkie pozbawienie dziecka pokarmu matki, głównego źródła białka, z powodu jej następnej ciąży, lub niedożywienia matki, albo z powodu porzucenia dziecka, – co zdarza się coraz częściej. Dziecko, w pierwszych latach życia bez wystarczającej ilości białka w pokarmie skazane jest na niedorozwój, a często także na śmierć. W ciągu ostatnich miesięcy były już 3 takie przypadki, kiedy nie dało się uratować „zagłodzonego” dziecka. Ta sytuacja zmusza do poszukiwania rozwiązań. Opracowana 10-tygodniowa dieta dla dzieci niedożywionych jest jednocześnie sposobem ich leczenia. Polega ona na podawaniu leków oraz odpowiednio przygotowanego mleka, a następnie na stopniowym ubogacaniu diety w inne produkty, głównie wysoko białkowe. Aktualnie na liście jest 12 dzieci, które już spędziły u nas kilka tygodni i są objęte stałą opieką i kontrolą. Dotychczas w naszej kartotece szpitalnej mamy dzieci, które trafiły do szpitala w Bagandou już w stanie bardzo ciężkim. W dalszych naszych planach jest wybudowanie kilku sal oraz kuchni, gdzie mogłyby przebywać tacy mali pacjenci. Ze względu na ich bardzo obniżoną odporność i łatwość zapadania na wszelkie choroby konieczne jest izolowanie ich od innych chorych, leczonych w naszym szpitalu.

PROJEKT 10

Złożony przez ks. Mieczysława Pajaka z parafii w Bagandou w celu odwiertu studni głębinowej w Bakota.

Chodzi o zakup pompy hydrantowej i wykonanie odwiertu studni głębinowej w Bakota, jednej z wiosek podlegających pracy duszpasterskiej i socjalnej misji katolickiej Bagandou. Prośba motywowana jest trudnym dostępem do wody pitnej i bieżącej, którą mieszkańcy – w liczbie około 400 osób – czerpią z odległego od ich wioski ok. 2 km grzędzawiska.

PROJEKTY 11,12 i 13

Złożone również przez ks. Mieczysława Pajaka w celu odwiertu studni głębinowych w Kpidi Pont, w Moloukou i Ndolobo (Republika Środkowoafrykańska) oraz zakupu pomp hydrantowych.

Zakup pompy hydrantowej i wykonanie odwiertu studni głębinowej w Kpidi Pont, wioski podlegającej pracy duszpasterskiej misji katolickiej w Bagandou. Prośba motywowana jest trudnym dostępem do wody pitnej i bieżącej dla tamtejszych mieszkańców w liczbie około 300 osób. Ta inwestycja jest podyktowana chęcią zaangażowania się ludności w wykonanie i późniejsze utrzymanie tej studni i hydrantu. Ich osobisty wkład będzie realny dzięki poletkom kawy, które uprawiają. Zaś dzięki sprzedaży kawy są w stanie odłożyć odpowiednią sumę pieniędzy, którą oficjalnie oświadczyli, że złożą, kiedy tylko w grudniu rozpoczną zbiory kawy. Wioska Ndolobo jest jedną z największych wiosek na terenie naszej misji i liczy około 5 tysięcy mieszkańców, gdzie funkcjonuje tylko jedna studnia głębinowa obsługująca nie więcej niż ¼ ludności. Reszta zaś ludności korzysta z dużej rzeki Lobaye oraz z odległych źródeł i z grzędzawisk. Jest więc niezbędna inwestycja kolejnych studni. Ludność tamtejszej wioski jest zorganizowana i aktywna religijnie oraz spora grupa ludzi bierze czynny udział w realizacji projektów rozwojowych. Toteż liczymy na ich zaangażowanie w projekt studni, o którą proszą od kilku lat.

PROJEKT 14

Złożony przez biskupa Guerrino Perin - Republika Środkowoafrykańska.

Celem tego projektu jest budowa studni głębinowej przy niższym seminarium w M'Bayki.

PROJEKT 15

Został złożony przez parafię pw. Pana Jezusa Zmartwychwstałego i Miłosierdzia Bożego w Brazzaville – Republika Kongo.

Ks. Bogdan Piotrowski prosi o pomoc finansową w celu zorganizowania katechizacji i formacji dla dzieci i młodzieży również podczas wakacji. W pierwszych dniach września 2010 będzie zorganizowana oaza misyjna dla 130 dzieci i animatorów z Yamboté, w Cite Don Bosco na krańcach Brazzaville. Będzie to przygotowanie do działalności stowarzyszenia w nowym roku katechetycznym 2010/2011. Zorganizujemy także, jak każdego roku spotkania edukacyjne i rekreacyjno - katechetyczne dla dzieci i młodzieży. Podobnie będą kontynuowane spotkania „Szkoły biblijnej”. Zorganizowany będzie również „Dzień Dziecka” z okazji Bożego Narodzenia, formacja dla animatorów misyjnych, dni skupienia dla dzieci w parafii oraz między parafiami, będą zakupione pomoce dydaktyczne (książki śpiewniki), wydrukowane programy działalności i broszury, oraz przygotowana gazetka dla dzieci z grupy katechetycznej.

PROJEKT 16

Złożony przez siostry józefitki z parafii pw. św. Radebondy w Oyo – Republika Kongo z prośbą o pomoc w dożywianiu dzieci.

Aby dzieło dożywiania dzieci mogło trwać i rozwijać się ośmielamy się prosić o kontynuację jego finansowania, które rozpoczęło się dzięki koleśnikom misyjnym w ubiegłym roku.

PROJEKT 17

Złożony przez parafię pw. św. Piusa X w Gamboma – Republika Kongo.

Celem projektu jest dokończenie budowy gimnazjum w Gamboma. Projekt przewiduje wykończenie budynku gimnazjum, który został wniesiony dzięki koleśnikom misyjnym w poprzednich latach. Potrzebne jest wykonanie i wstawienie okien, położenie tynków i pomalowanie.

PROJEKT 18

Złożony przez parafię Umburanas – Brazylia.

Cel: Kontynuacja prowadzenia ochronki-przedszkola dla dzieci z ubogich rodzin Pracujący w Brazylii ks.

Marek Pawelek, od kilku lat, prowadzi dożywianie dzieci z rodzin najbardziej potrzebujących w parafii w Umburanas. Od kilku lat wraz z grupą wolontariuszy zorganizował ochronkę - przedszkole dla dzieci w wieku od 3 do 5 lat, które otrzymują drugie śniadanie i obiad, a między posiłkami uczestniczą w czterogodzinnej formacji katechetyczno-edukacyjnej.

PROJEKT 19

Złożony przez parafię św. Jana Chrzyciela w Salwadorze – Brazylia.

Cel: Ewangelizacja dzieci przez katechezę.

Projekt obejmuje zarówno wymiar budowlany, jak i ewangelizacyjny - socjalny. Przewiduje on nie tylko przygotowanie pomieszczeń, ale również potrzebne materiały edukacyjne do realizacji projektu oraz dożywianie dzieci objętych projektem.

PROJEKT 20

Złożony przez siostry służebniczki Starowiejskie na przedmieściach Lusaki – Matero – Zambia.

Cel: Budowa studni i remont zbiorników na wodę.

Siostra Anna Garwol zwraca się z prośbą o pomoc w założeniu nowej studni na misji. Misja w Matero istnieje już ponad 50 lat. Powstała w bardzo ubogiej dzielnicy stolicy i jej głównym celem w obecnym czasie jest prowadzenie szkoły i przedszkola, pracy charytatywnej oraz jako że jest w centrum większości misjonarzy, zatrzymuje się na naszej misji. Misja powoli się rozwija zaczynając od namiotu, w którym mieszkaly siostry, w ciągu tych 50-ciu lat misja pełniła różne funkcje we wewnątrz zgromadzenia. Zaczynając od domu formacyjnego, poprzez dom prowincjalny dla tutejszej części zgromadzenia, a obecnie główna część domu jest otwarta dla misjonarzy. Przy pomocy fundacji z Norwegii i Kanady zostały wybudowane budynek z przeznaczeniem na szkołę gospodarstwa domowego oraz przedszkole jako pomoc tutejszym rodzinom tzn. umożliwienia im uzyskania zawodu a dla ich dzieci stałej opieki.

Rocznie misja oddaje swoją posługę ponad 300 osobom. Zapotrzebowanie na wodę jest bardzo duże, ponieważ codzienne potrzeby są ogromne, aby w tutejszym klimacie wyżywić rodzinę i utrzymać ogród. Dlatego też brak wody doprowadza do zamknięcia szkoły i przedszkola, jak i do obumarcia plonów.

s. Rachel